

Pomoc lidem na Haiti

Vážení přátelé,

dovolte mi poděkovat za Váš finanční dar jménem všech, kterým jsme doposud mohli na Haiti pomoci. Níže naleznete krátký souhrn informací o tom, jak jsou využívány peníze získané do sbírky SOS Haiti. Poslední tři stránky zprávy jsme věnovali příběhům šesti lidí, kteří se do pomoci na Haiti zapojili nebo ji naopak dostávají. Pokud budete mít zájem o podrobnější informace, navštivte naše stránky www.clovekvtisni.cz.

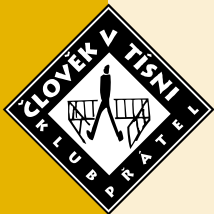
PITNÁ VODA, STANY A JÍDLO

V prvních týdnech po katastrofě využili více než šest milionů korun partneři Člověka v tísni – francouzská organizace ACTED a irský Concern – na okamžitou humanitární pomoc. Díky penězům ze sbírky SOS Haiti získalo pravidelný přístup k pitné vodě v provizorních táborech v Port-au-Prince na jedenáct tisíc lidí. Více než tisíc lidí, kteří kvůli zemětřesení přišli o střechu nad hlavou, dostali rodinné stany. Proběhla také distribuce potravin.

ČEŠTÍ ZDRAVOTNÍCI NA HAITI

Deset dní po katastrofě odletěl na Haiti šestičlenný zdravotnický tým Člověka v tísni, který na místě působil téměř tři týdny. Dva lékaři se zapojili do práce v polní nemocnici v hlavním městě Haiti, kde ošetřovali především otevřené rány a zlomeniny. Další část zdravotnického týmu – lékařka a tři zdravotníci – poskytovali lékařskou pomoc v provizorních táborech v Port-au-Prince. Setkávali se zejména se špatně zahojenými ránami, infekcemi a dýchacími potížemi.

ODKLÍZENÍ TROSEK ZA PĚT DOLARŮ NA DEN

Peníze z Česka pomáhají financovat i veřejně prospěšné práce v hlavním městě. Zhruba sedm set lidí z nejpostiženějších oblastí Port-au-Prince se díky nim zapojilo do odklizení trosek v ulicích, stavby záchodů a sprch nebo zpevňování silnic. Díky zapojení do programu si denně mohli vydělat pět dolarů.

STANOVÉ ŠKOLY A DĚTSKÁ CENTRA

S podporou UNICEF jsme vybudovali provizorní stanové školy v městečku Petit Goave zhruba šedesát kilometrů jihozápadně od haitského hlavního města Port-au-Prince. Pravidelné školní i mimoškolní aktivity v nich čekají na zhruba 900 studentů. Další tři školy začnou fungovat v nejbližších dnech. V kampani „Zpátky do škol“ chceme takto podpořit až dvacet místních škol.

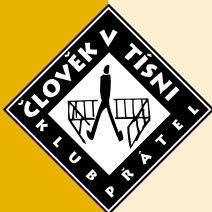
V provizorních táborech v Port-au-Prince a Petit Goave jsme v březnu otevřeli pět dětských center. Využívá je dohromady přes tisíc dětí ve věku od čtyř do čtrnácti let. Nabízí jim především smysluplné využití volného času včetně sportovních aktivit. Chceme jim tak v bezpečném prostředí umožnit lépe se vyrovnat s prožitými traumaty.

PITNÁ VODA A STAVBA PROVIZORNÍCH OBYDLÍ

V Petit Goave jsme s partnerskou nevládní organizací Archenova postavili dvě stanice na úpravu vody. V místě s totálně zničenou infrastrukturou dokáží vyprodukovat za dvanáct hodin 15 000 litrů pitné vody a 20 000 litrů vody užitkové.

Zhruba 1 400 rodinám bude za peníze ze sbírky SOS Haiti distribuován materiál na stavbu provizorních obydlí, ve kterých by měly přečkat blížící se období dešťů. Jedná se o velké nepromokavé plachty a materiál pro jednoduchou dřevěnou konstrukci. Lidé také dostanou kanystry na vodu a hygienické balíčky.

PLÁNY DO BUDOUCNA

Zapojíme se také do dlouhodobější obnovy země. Na místě zůstaneme pravděpodobně dva až tři roky a jedním z prvních cílů bude rekonstrukce a vybavení poničených škol. Aby se lidé byli schopni opět sami uživit, budeme se soustřeďovat i na obnovu drobných živností zemědělců. Zároveň plánujeme rekvalifikační kurzy pro profese, které budou při obnově města zapotřebí nejvíce – zedníky a truhláře. Na místě působí několik našich českých pracovníků, kteří kontrolují, že peníze získané od dárců jsou využity smysluplně a tím nejlepším možným způsobem.

DĚKUJEME ZA VAŠI LASKAVOU PODPORU

Děkujeme za Vaši dlouhodobou podporu, která je pro nás i naši práci nesmírně důležitá. Díky Vám, členům a členkám Klubu a Vašim příspěvkům, jsme schopni reagovat bezodkladně v případě katastrof, jakým bylo zemětřesení na Haiti. Kromě Haiti pomáhají Vaše příspěvky právě teď a přitom dlouhodobě i ve válkou postiženém Kongu, kde již třetím rokem zlepšujeme zdravotní péči o ženy. V Etiopii začínáme v extrémně suchém regionu na hranicích se Somálskem pomáhat místním farmářům, aby se postavili na vlastní nohy a uživili sebe a své rodiny. S místními partnery připravujeme zdravotnickou pomoc pro utlačované etnické menšiny v Barmě.

Dovolte mi ještě jednou poděkovat za Vaši důvěru, bez které by naše pomoc mnohdy nebyla možná. Ve skutečnosti pomáháte Vy, my se snažíme jen co nejlépe vlastní pomoc realizovat, tam kde jí lidé opravdu potřebují.

S úctou,

Šimon Pánek

ředitel společnosti Člověk v tísni

Klub přátel Člověk v tísni, o. p. s.

Šafaříkova 24, 120 00 Praha 2, Tel.: (+420) 608 129 140

Číslo bankovního účtu Klubu přátel: 44 55 44 / 0300 u ČSOB

e-mail: kp@clovekvtsni.cz

www.clovekvtsni.cz/klub

SIROTEK RICA RIPHANEL SE VRACÍ DO ŽIVOTA

„Je mi 8 let, jsem sirotek. Narodil jsem se v Petit-Goave, které leží několik kilometrů od Port-au-Prince, hlavního města Haiti. Můj táta zemřel v Port-au-Prince při zemětřesení 12. ledna 2010, proto teď žiju ve stanu s mojí tetou v táboře Gaston. Před zemětřesením jsem chodil do první třídy základní školy Sacré Coeur. Předtím o mně všichni říkali, že jsem hyperaktivní dítě, ale teď po zemětřesení mám ze všeho strach a spíš sedím v koutě.“

V našem táboře Gaston otevřel Člověk v tísni dětské centrum. Chodím tam denně. Už se cítím líp a začal jsem si hrát s ostatními dětmi a taky s vychovateli, kteří se nám tu věnují. Moje teta, se kterou teď bydlím, a která se jmenuje Agnomise Sinneger, říká, že právě díky tomu, že sem mohu denně docházet, tak že ve mně poznává zase starého Riphanela.“

MASSILON FRANTZ SE SYNEM JUNIOREM PŘED TROSKAMI SVÉHO DOMU

Z jeho domu zbyla kupka sutin, která pohřbila jeho rodiče. Dnes žije s manželkou a dvěma dětmi v táboře, kde se tísni 17 000 lidí. Přístřešek na náměstí si postavili z dek, záclon a plachet. Navrch natáhli bytelnou nepromokavou plachtu, kterou dostali od Člověka v tísni.

Majetek Massilonovy rodiny se ztenčil na pár dek, jednu kovovou postel, kterou vytáhli z trosk domu, pár kousků oblečení a nádobí. Pro pitnou vodu chodí do cisterny, kterou i za peníze českých dárců na náměstí přiváží humanitární organizace. Massilon je původním povoláním profesorem literatury na gymnáziu. Po zemětřesení ztratil práci a nebyl schopen uživit rodinu. Nakonec začal pracovat v jednom z dětských center Člověka v tísni.

JÍŘÍ ČERNÝ – OŠETŘILI JSME 2 000 LIDÍ

Čtyřicetiletý záchranář z Chebu stál u zrodu pohotovostního zdravotnického týmu Člověka v tísni. Má zkušenosti z tsunami zničené Srí Lanky. Před Haiti pracoval i v Pákistánu nebo na Sumatře.

„Haiti byla naše nejúspěšnější mise. Pomáhali jsme tam řešit pooperační stavy pacientů, kteří například přišli o nohu. Po amputaci by se jen těžko dostali k nějakým převazům, protože v polních nemocnicích se řeší jen těžké stavy. Velmi důležitý byl také náš zákrok u těžkého poranění spodní části nohy u desetileté holčiny, rána by za chvíli zhnisala a o nohu by přišla,“ vzpomíná. Spolu s dalšími kolegy z ČR pomáhali lidem v provizorních táborech v Port-au-Prince. Dohromady mají na svém kontě přes dva tisíce ošetření.

JOSEFÍNA MÁ NOVÉ KAMARÁDY

„Bydlím ve stanu tady za rohem v kempu Dahomey. Je mi dvanáct let. Ještě s maminkou a mýma dvěma ségrama. Náš dům byl odsud kousek, ale už není. Nechodím se na to dívat, vždycky tam brečím. Před zemětřesením jsem chodila do školy – ta sice nespadla, ale je poničená a na zahradě školy bydlí lidi, co přišli o domy.

Škola je zavřená a moc mi chybí. Nejradši jsem měla francouzštinu. Tak chodím sem do dětského centra Člověka v tísni, kam chodím, abych se zabavila, nejvíc mě tu baví naši vychovatelé, co organizují různé hry. Taky ráda kreslím a baví mě, když nám hrajou na kytaru a my zpíváme. Taky jsem tu potkala nové kamarády. Chodím sem každý den, protože nemám co dělat. Taky mně hrozně baví skákání přes lano. Dvě děcka s tím točí a třetí skáče. Dáváme na to plastové lahve a ono to pak dělá rány.“

FARNANDO JE TĚŽ TRENÉR FOTBALU

„Je mi 25 a jsme členem haitského fotbalového národního družstva. Jenže po zemětřesení nefunguje ani to. Předtím jsem trénoval mladé kluky tady v místním klubu, teď není, spadnul, vše je poničeno, někteří z mých kluků zahynuli. Neměl jsem co dělat a byl jsem na dně. Teď co tady pracuju s dětma tak mám zas aspoň co dělat a aspoň občas cítím, že je můj život trochu normální. Pomáhá to dětem, ale taky mě.“

Taky jsem tu s ostatníma super parta a chodím sem, když zrovna nemám svoje hodiny. S klukama trénuju fotbal. Jsou úplně u vytržení, že se jim někdo věnuje. Můj dům stojí, ale stejně nikdo nespíme vevnitř, ale venku na ulici pod plachtou, celý den jsme v centru. Je to takový únik někam, kde se cítím dobře. Ale stejně je to pořád depresivní vidět, co zbylo z našeho gymplu, kam sem chodil i já. Brrrr. Pokaždé se z toho oklepu.“

MARIE SHELA PASCAL JE NOVOU VYCHOVATELKOU

„Narodila jsem se v Petit-Goave. Před zemětřesením jsem studovala na vysoké škole účetnictví, ale moje škola je stále zavřená a já teď pracuji jako vychovatelka v dětském centru, které Člověk v tísni zorganizoval v táboře Gaston. Pracuji zde ráno i odpoledne a věnuji se hlavně kreativním činnostem. Nejraději ale dětem čtu. Ráno sem chodí malé děti, od 3 do 10 let a s nima jsem nejraději.“

Vím, že zemětřesení je přírodní úkaz, ale nikdy bych si předtím nedovedla představit, že připraví o život tolik lidí. Člověk v tísni mi pomohl se zase zpátky postavit na nohy. Poskytli mi třídní školení a mohla jsem hned pak začít pracovat. Pro mě je nejdůležitější to, že když se věnuji dětem celý den, nemusím myslet na své obavy a zahání to tak můj stres. Je pro mě taky důležité, že si takhle můžu trochu vydělat a pomoci mé rodině a taky si můžu koupit něco pro sebe.“